

komme i Betragtning som selvstændige Medlemmer, jfr. ovenfor ved § 3, at der her kun er taget Hensyn til det Tilskud, som Kommissionsforslaget fastsatte for ugifte Medlemmer ($\frac{3}{2}$ Kr.).

Hvad dernæst angaar det Spørgsmaal, hvilken Klasse der skal udrede det omhandlede offentlige Tilskud, havde Kommissionen foreslaaet, at det skulde paahvile Statskassen. Regjeringsforslaget bestemmer derimod, at Tilskudet vel for de første to Aar efter Lovens Træden i Kraft skal fuldt udredes af Statskassen, men derefter skal Tilskudets Udredelse efterhaanden med stedsle stigende Beløb gaa over paa de kommunale Kasser. Statskassens Overtagelse af Byrden er her efter kun midlertidig og beregnet paa at lette Kommunerne Overtaelsen af en Byrde, der principielt maa paahvile dem.

Men Hensyn til dette Punkt har Udvalget ikke kunnet forene sig om en fælles Endstilling. Kun et Flertal (Dannestjold-Samsøe, Goos, Rahser, Reedz-Thott, Eugen) har sluttet sig til Regjeringsforslagets Bestemmelse.

Flertallet har herved navnlig for Die den nære Forbindelse mellem Sygdomsforsikringen og Fattigforjærgelsesbyrden, som er kommunal. Ved den første Udvikling vinder Kommunen en Besparselse i Fattigbyrden. Det er derfor ogsaa Kommunen, der fornemmelig maa være kaldet til at støtte Sygekasserne. Medens Flertallet vel kan gaa ind paa med Forslaget at lade Statskassen midlertidig bære Byrden, naar denne efterhaanden og paa forud bestemt Maade afsvikles, vilde det derimod, saasnart Talen var om en blivende Byrde for Statskassen, efter Flertallets Mening ikke gaa an at løse Spørgsmaalet isoleret for en enkelt Art af Ubemidlede Forsikring; men det vilde være nødvendigt, at denne Forsikring i alle sine Forgreninger toges op til samlet Behandling, for at der kunde vindes en Oversigt over, hvor stor Byrden i det Hele vilde blive for Statskassen, til hvilken det ikke er usandsynligt, at man f. Ex. ved Alderdomsforsikringen vilde tage sin Tilflugt. For Flertallet stiller det sig derfor saaledes, at det foreliggende Forslags isolerede Fremme betinges af, at man ved § 9 ikke paahyrder Statskassen andre eller videre rækkende Forpligtelser, end Forslaget gaar ud paa. Dette midlertidige Tilskud af Statskassen beholder paa den anden Side Sygekassen ubestaaet, idet den Fradragret fra Hospitalshjælp eller Frikjørsel, som Flertallet foreslaar, ikke finder Anvendelse, saalænge og saavidt som Tilskudet hdes af Statskassen.

Idet Flertallet saaledes i det Hele slutter sig til de Regler, som Lovforslaaets § 9, 2det til 4de Stykke, indeholder, stiller det kun Ændringsforslag med Hensyn til Slutningsbestemmelsen i det 3die Stykke angaaende den interkommunale Fordeling af Byrden i det Tilfælde, hvor en Frikjørsel i Aarets Løb har haft fast Ophold i flere Kommuner. Flertallet anser det for unødvendigt at være saa nøiereanende, som denne Regel forudsætter. De Uligheder, der kunne følge af, at en Person, der har haft fast Ophold i flere Kommuner i Aarets Løb, ved Fordelingen kun medregnes i en af disse (den, hvor han længst har haft Ophold), kunne ventes at ville udjævne sig af sig selv.

I Lovforslaaets § 9, sidste Stykke, gives der en Regel om, at Hospitalshjælp og andre lignende Ydelsers af Kommunerne kunne med Samtykke af Indenrigsministeren træde i Stedet for Pengetilskud. Naar Hospitalshjælp bliver en pligtig Ydelse, som vi nedenfor stille Forslag om, ikke en blot frivillig, maa den samme Tanke, som ligger til Grund for den paaagjældende Bestemmelse i Lovforslaget, føre til at Kommunerne — uden at Samtykke behøves — blive berettigede til at fradrage denne Hjælp i Pengetilskudet. Dette faaer dog inaaen Betydning for Landsygekasser, da den Hospitalshjælp, Udvalget foreslaar at paalægge, ikke vil blive at udrede af Sognekommunen. Med Hensyn hertil foreslaar Flertallet den videre Udførelse af Tanken, at den pligtige Frikjørsel, som vil paahvile Sognekommunen, af denne kan fradrages i Pengetilskudet. Den ved en saadan Bestemmelse opnaaede Lettelse for Kommunen gjør det saameget mindre betænkeligt for Flertallet at bibeholde Lovforslaaets Regel om Overgangen af Pengetilskudet fra Staten til Kommunerne. For Sygekasserne bliver Forholdet væsentlig det samme som efter Forslaget, idet Kjøbstadsygekasserne, nu som før, faaer Pengetilskud eller Ækvivalent (i Hospitalshjælp) for det, og Landsygekasserne nu faaer Pengetilskud eller Ækvivalent (i Frikjørsel) + Hospitalshjælp, medens de efter Forslaget, der næppe forudsætter, at Frikjørselen kan fradrages, fik Pengetilskud + Frikjørsel.

Følge det Anførte foreslaar hele Udvalget følgende Ændring til § 9:

a) I 1ste Stykke, 1ste—3die Linie, forandres Ordene: „et Tilskud . . . paaagjældende Aar“ til: „dels et Tilskud, som svarer til Hjerdedelen af Sygekassens samlede Medlemsbidrag i det paaagjældende Aar, dels et Tilskud af 1½ Kr. pr. Medlem efter Gjennemsnit af Medlemstallet ved hver Aaanedes Begyndelse“.